

392 / יום כפור קטן

קהל וחזן יחד בקול רם:

ויַעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְהוָה, יְהוָה, אֱלֹהֵי רַחוּם, וְחַנוּן, אֲרָךְ אַפַּיִם, וְרַב חַסֵּד, וְנֹאמֶת, נִצְרַח חַסֵּד לְאֱלֹפִים,
נִשְׂא עֵז, וְנִפְשַׁע, וְחִטָּאָה, וְנִקְהָה. וְסִלַּחְתָּ לְעֹונֵינוּ וְלַחֲטָאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ.
סִלַּח לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ כִּי חִטָּאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלְכָנוּ כִּי פִשְׁעָנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח,
וְרַב חַסֵּד לְכָל קִרְאִיךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

אל תַעֲשׂ עִמָּנוּ כְּלָה,	תֵּאָחֵז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט.
כְּבֵא תוֹכִיחַהּ לְנִגְדֶךָ,	שְׁמֵנוּ מִסִּפְרֶךָ אֵל תִּמַּח.
גִּשְׁתֶּךָ לַחֲקוֹר מוֹסֵר,	רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ רִגְוֶךָ.
דְלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ,	קָרֵב צֶדֶק מֵאֲלִיךָ.
הוֹרְנוּ בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ,	צוֹ יִשׁוּעָתֵנוּ בְּמִפְגִּיעַ.
וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהִלֵי תָם,	פְּתַחְיוּ רֵאָה כִּי שְׁמָמוּ.
זְכוֹר נֹאמֶת לֹא תִשְׁכַּח	עֲדוֹת מִפִּי זָרְעוּ.
חֹתֶם תְּעוֹדָה תִּתִּיר,	סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוֹדְךָ.
טְבוֹר אֲגֹן הַסֵּהר,	נָא אֵל יַחֲסֵר הַמְזוֹג.
יְהִי דַע אֶת אֲשֶׁר יִדְעוּךָ,	מִגֵּר עִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ.
כִּי תִשָּׁיֵב לְבַצְרוֹן,	לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקֵנָה.

ודוי של רבינו נסים

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, קָדָם כָּל דְּבָר, אֵין לִי פֶה לְהַשִּׁיב, וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ, כִּי
מִפְּנֵי שְׁעוֹנוֹתֵי רְבוּ מִלְמוֹנוֹת, וְחִטָּאתֵי עֲצָמוּ מִסִּפֵּר, וְכַמְשָׂא
כְּבֹד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי, מִתְּנִידָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ, בְּכַפִּיפַת קוֹמָה,
בְּכַנְיַעַת חֵיל, בְּחִלְשַׁת כֹּחַ, בְּשִׁבְרֵית לֵב, בְּנִמְכִיכוֹת רוּחַ, בְּקִדְהָ, בְּכַרְיַעָה,
בְּהַשְׁתַּחֲוִיָּה, בְּאִימָה, בְּבַעַתָּה, בְּרִתָּת, בְּזִיעַ, בְּחִלְחוּל, בְּיִרְאָה, בְּמוֹרָא. אוֹמֵר אֲנִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, מִקְצַת מַעֲשֵׂי הַרְעִים וּמִדְרָכֵי הַמְכַעֲרִים וּמִמַּעַלְלֵי הַמְקַלְקָלִים.
לְאִמְרָם אֵי אִפְשֵׁר, לְבַכְרָם אֵין בִּי כֹחַ, לְגִלוֹתָם לֹא אֶעֱצֵר חֵיל, לְדַבְרָם לֹא אֲדַעֵם,
לְהַגִּידָם אֵינִי כְדָאי. וְלִתְבוּעַ עֲלֵיהֶם סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכַפֵּרָה, מָה אֲנִי? מָה חִיָּי? אֲנִי
הֶבֶל נְרִיק, אֲנִי רִמָּה וְתוֹלַעָה.¹ אֲנִי עֶפֶר וְנֶאֱפֵר.² בּוֹשׁ אֲנִי מִחִטָּאי, וּמְכַלֵּם אֲנִי מִפִּשְׁעֵי.
אֵין לִי פֶתַח וְפֶה לְהַתְּנִידוֹת לְפָנֶיךָ. גְּדוֹל עוֹנֵי מַזְשׂוּא.³ עֲצָמוּ פִשְׁעֵי מִסִּפֵּר. בְּשִׁתִּי
וְגַם נְכַלְמָתִי,⁴ כְּגִנְבֵי הַנְּמִצָּא בְּמַחְתָּרָת.⁵

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם עֲמַדְתִּי לְפָרֵשׁ אֶת חִטָּאי וּלְבַאֲרָם, יִכְלָה הַזְּמַן וְהֵם לֹא יִכְלוּ.
עַל אֵיזוֹה מַהֵם אֲתַבַּע, וְעַל אֵיזוֹה מַהֵם אֲבַקֵּשׁ, וְעַל אֵיזוֹה מַהֵם אֲתוֹדָה, עַל הַכֶּלֶל אוֹ
עַל הַפֶּרֶט, עַל הַנְּסִתְרוֹת אוֹ עַל הַנְּגִלוֹת, עַל הַרְאֻשׁוֹנוֹת אוֹ עַל הַאֲחֻרוֹנוֹת, עַל
הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת, עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַנִּדְעוֹת, עַל הַנִּזְכָּרוֹת אוֹ עַל
הַנִּשְׁכָּחוֹת מִמֶּנִּי. יוֹדַע אֲנִי בְּעֲצָמֵי שְׁאֵין בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא חֻמָּה, לֹא דַעַת וְלֹא
תְבוּנָה, לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׁרוּת וְלֹא גְמִילוּת חֲסִדִים. אֲבָל אֲנִי סָכָל וְלֹא יוֹדַע, בְּעַר
וְלֹא מִבִּין, גּוֹלָן וְלֹא נֶאֱמָן, חִיָּב וְלֹא נִכְאֵי, רִשָּׁע וְלֹא צַדִּיק, רַע וְלֹא טוֹב. וְכָל מַעֲשִׂים
רְעִים עֲשִׂיתִי וְגַם עֲבֻרוֹת רְעוֹת עֲשִׂיתִי. וְאִם אַתָּה דָן אוֹתִי כְּמַעֲשֵׂי, אוֹי לִי, נִי לִי,
אַהֲהָ עֲלִי, אוֹיָהָ עַל נַפְשִׁי. וְאִם תִּבְקֵשׁ לְנִקְוֹתִי, כְּמִטְהַר וְכְּמִצְרֶף כֶּסֶף, לֹא יִשְׂאֵר
מִמֶּנִּי מְאוּמָה, כִּי אֲנִי כִקֵּשׁ לְפָנֶיךָ אֵשׁ, וְכַעֲצִים יְבֻשִׁים לְפָנֶיךָ הָאוֹר, כְּסָף סִיגִים מְצַפָּה
עַל חֶרֶשׁ, הֶבֶל הֶבֶלִים אֵין בּוֹ מִמֶּשׁ.

(1) ע"פ איוב כהו: (2) ע"פ בראשית יח: כז (3) ד"ג: (4) ירמיה לא: יח (5) ע"פ שמות כב:

יום כפור קטן / 393

במה אקדם או מה רפואה אבקש. כבן סורר ומורה הייתי, כעבד מורד על אדוניו, כתלמיד חולק על רבו. את אשר טהרת טמאתי, ואשר טמאת טהרתי. את אשר הטרתי אטרתי, ואשר אטרתי הטרתי. את אשר אהבתי שנאתי, ואשר שנאתי אהבתי. את אשר הקלתי החמרת, ואשר החמרת הקלתי. את אשר קרבת רחוקתי, ואשר רחוקתי קרבת. אף לא להכעיסך נתכוננתי. ובעזות מצח באתי לבקש סליחה מלפניך. שמתני פני כבלב, העזתי מצח כזונה, וגשתי לפניך בבשת פנים. וכן כתוב: ומצח אשה זונה היה לה, מאנת הכלם.¹

רבונו של עולם, לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתנודה, כי אם בעדי ובעד קהליך העומדים לפניך. ואף על פי שאיני ראוי ולא זכאי להתנודות על עצמי, וכל שכן על אחרים, אבל כי דרכך להאריך אפך, ומדתך להעביר קצפה, ומנהגך לרחם על בריותיך, וביותר לשבים אליך ומודים לפניך, ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם, ולא מכסים אותם. שכן כתוב: מכסה פשעיו לא יצליח, ומודה ועזב ירחם.² ומציל את נפשו מדינה של גיהנם.

רבונו של עולם, מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג בתי דינין של בני אדם. שמדת בני אדם כשהוא תובע את חברו בממון אל הבית דין או אל השופט, אם יכפור ינצל מן הממון, ואם יודה מתחייב לתן. ובית דינך הצדק לא כן הוא. אלא אם יכפור אדם, אוי לו ואוי לנפשו, ואם מודה ועזב, אתה מרחמהו.

רבונו של עולם, לולי חטאינו ופשעינו, לא היינו בושים ונכלמים, ועל מה היינו מתנודים, כי אי אפשר לו לאדם לבקש על חטא, והוא לא חטא. ולא יודע עז רחמיה, אלא בהעבירה חטאת יראיה. ולא על עצמי בלבד אני מתנודה, כי אם בעדי ובעד כל קהליך. יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתסלח ותמחל לנו על כל עונותינו ופשעינו, ותכפר לנו על כל חטאתינו.

יש לומר הודוי בעמידה.

אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנונו, שאין אנו עזי פנים וקשי ערף, לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו.

בכל חטא מכה באגרופ על החזה.

אשמנו, בגדנו, גזלנו, דברנו דפי. העוינו, והרשענו, זדנו, חמסנו, טפלנו שקר. יעצנו רע, כזבנו, לצנו, מרדנו, נאצנו, סררנו, עוינו, פשענו, צררנו, קשינו ערף. רשענו, שחתנו, תעבנו, תעינו, תעתענו.

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו.³ ואתה צדיק על כל הבא עלינו, כי אמת עשית ואנחנו הרשענו.⁴

אשמנו מכל עם, בושנו מכל דור, גלה ממנו משוש, דנה לבנו בחטאינו, החבל אויבנו, ונפרע פארנו, זבול בית מקדשנו, חרב בעונינו, טירתינו היטה לשמה, יפי אדמתנו לזרים, פחנו לנכרים.

ועדין לא שבנו מטעותנו, והיך נעזו פנינו ונקשה ערפנו, לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו.

בכל חטא מכה באגרופ על החזה.

אשמנו, בגדנו, גזלנו, דברנו דפי. העוינו, והרשענו, זדנו, חמסנו, טפלנו שקר. יעצנו רע, כזבנו, לצנו, מרדנו, נאצנו, סררנו, עוינו, פשענו,

(1) ירמיה בג (2) משלי כח:יג (3) ע"פ איוב לג:כז (4) נחמיה ט:לג

394 / יום כפור קטן

צָרָרְנוּ, קָשִׁינוּ עֲרָף. רָשַׁעְנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיִינוּ, תַּעֲתַעְנוּ.

לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עֲמָלָנוּ, מִמֶּשֶׁךְ וּמְמוֹרֵט מִמֶּנּוּ, נִתְּנוּ עֲלֵינוּ, סִבְלָנוּ עַל שִׁכְמָנוּ, עֲבָדִים מְשֻׁלוֹ בְּנוּ, פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם, צְרוֹת רַבּוֹת סִבְבוּנוּ, קָרְאָנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, רַחֲמֵךָ מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ, שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ, תַּעֲיִנוּ וְאַבְדָּנוּ. וְעַדִּין לֹא שִׁבְנוּ מִטְעוֹתֵינוּ וְהִיךְ נַעֲזִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ, לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ.

בכל חטא מכה באגרופו על החזה.

אֲשַׁמְנוּ, בְּגָדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ דְּפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חִמְסָנוּ, טַפְלָנוּ שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רַע, פּוֹזְנוּ, לְצַנוּ, מִרְדְּנוּ, נֶאֱצַנוּ, סָרְרָנוּ, עָוִינוּ, פִּשְׁעָנוּ, צָרָרְנוּ, קָשִׁינוּ עֲרָף. רָשַׁעְנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיִנוּ, תַּעֲתַעְנוּ.

אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה, וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאת, וְדַרְךְ תְּשׁוּבָה הוֹרִית. גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע יִדְיָיִךָ.

תָּפַן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַעַל הַרְחָמִים.

בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם, כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵינָיו מִקְדָּם.

מִחֲרוֹן אַפָּךָ שׁוּב, כִּמוֹ כְּתוּרְתֶךָ כְּתוּב.

וּבַצֶּל כְּנַפְיֶךָ נִחְסָה וְנִתְלוֹן, כִּיּוֹם וַיֵּרֵד יְהוָה בְּעָנָן.

❖ תַּעֲבוֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ וְתִמְחָה אֶשָׁם, כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם.

תִּזְכֹּר שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמַר, כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה,¹ וְשָׁם נֶאֱמַר:

הַקָּהַל אוֹמֵר יַחַד עִם הַחֲזוֹן בְּקוֹל רֹם:

וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְהוָה, אֵל, רַחוּם, וְחַנוּן, אֲרָךְ אַפִּים, וְרַב חֶסֶד, וְנֶאֱמַת, נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נִשְׂא עוֹן, וְנִפְשַׁע, וְנִחְטָאָה, וְנִקְהָה. וְנִסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ וְלִחְטָאֵתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ. סָלַח לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פִשְׁעָנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְנִסְלַח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֵאֶיךָ.

חזן וקהל: חַטָּאנוּ, צוּרְנוּ, סָלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ.

[יש נוהגין לפתוח ארון הקודש, ולסגור אותו אחרי "ה' מלך..."]

חזן וקהל: שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד.

חזן ג' פעמים ואח"כ קהל ג' פעמים: כְּרוּךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

חזן ז' פעמים ואח"כ קהל ז' פעמים: יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים.

חזן וקהל: יְהוָה מְלֶךְ, יְהוָה מְלֶךְ, יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

עֲנָנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ עֲנָנוּ, עֲנָנוּ פֶּחַד יִצְחָק עֲנָנוּ, עֲנָנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנָנוּ, עֲנָנוּ מִגֵּן דָּוִד עֲנָנוּ, עֲנָנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרִכְבָּה עֲנָנוּ, עֲנָנוּ הַעוֹנָה בַּעַת רְצוֹן עֲנָנוּ, עֲנָנוּ הַעוֹנָה בַּעַת צְרָה עֲנָנוּ, עֲנָנוּ הַעוֹנָה בַּעַת רַחֲמִים עֲנָנוּ, עֲנָנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנָנוּ, רַחֲמָנָא עֲנִינָן, רַחֲמָנָא פְּרוּק, רַחֲמָנָא אֲתַמְלִי רַחֲמִין עֲלֵנוּ, וְעַל כָּל אֲנָשֵׁי בֵיתָנָא, וְעַל כָּל אֲחֵנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמִחֲשׁוּכָא לְנְהוּרָא אֲפָקִינוּ בְּדִיל שְׁמֶךָ רַבָּא.

חזן אוֹמֵר קְדִישׁ שְׁלָם וְאוֹמְרִים עֲלֵינוּ, קְדִישׁ יְתוּם.

אם חל ערב ראש חודש בשבת או ביום ששי אוֹמְרִים יוֹם כְּפוֹר קָטָן בְּיוֹם חֲמִישִׁי

וְאִזּוֹ אוֹמְרִים כֹּאן תַּחֲנוּן (וְאִם יֵשׁ עֶשְׂרֵה מוֹתַעֲנִים יֵשׁ שְׁאוֹמְרִים גַּם, "אֲבִינוּ מְלַכְנוּ"),

קְדִישׁ שְׁלָם, מוֹזְמוֹר, "יַעֲנֵךְ ה' בְּיוֹם צָרָה", קְדִישׁ יְתוּם, עֲלֵינוּ, קְדִישׁ יְתוּם.

(1) שמות לדה: